

Sygn. akt III Ca 819/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w G. III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Magdalena Balion – Hajduk

Protokolant Marzena Makoś

po rozpoznaniu w dniu 19 grudnia 2018 r. w G.

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością

w G.

przeciwko L. J.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w W.

z dnia 24 stycznia 2018 r., sygn. akt I C 2213/16

1. zmienia zaskarżony wyrok:

a) **w punkcie 1 w ten sposób, że zasądza od pozwanej na rzecz powódki 652,90 zł (sześćset pięćdziesiąt dwa złote i dziewięćdziesiąt groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 18 lipca 2016r.;**

b) **w punkcie 3 w ten sposób, że nakazuje pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w W. 442,80 zł (czteryście czterdzieści dwa złote i osiemdziesiąt groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych;**

2. zasądza od pozwanej na rzecz powódki 165 zł (sto sześćdziesiąt pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

SSO Magdalena Balion – Hajduk

Sygn. akt III Ca 819/18

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z 24 stycznia 2018r. Sąd Rejonowy w W. oddalił powództwo (...) sp. z o.o. w G. o zasądzenie od pozwanej L. J. kwoty 652,90 zł oraz orzekł o kosztach procesu, w tym nakazał pobrać od powoda na rzecz Skarbu Państwa 110,17 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sąd Rejonowy ustalił, że 4 lutego 2015r. pozwana L. J., podpisała formularz wniosku o zawarcie umowy z (...) sp. z o.o. w G., w którym wskazała swój nr PESEL i dane adresowe oraz zgłosiła wolę zawarcia umowy w budynku położonym przy ul. (...) w R., którym dysponowała na podstawie umowy najmu.

Powód wystawił faktury:

- Nr (...)RW z dnia 5.03.2015r. za okres rozliczeniowy 17.02.2015-4.03.2015r. na kwotę 96,43zł, płatną na 25.03.2015r., za zużycie 158 kWh/kW energii oraz opłaty dystrybucyjne;
- Nr (...)RWz dnia 14.04.2015r. za okres rozliczeniowy 4.03.2015-10.04.2015r. na kwotę 182,41zł, płatną na 2.05.2015r. za zużycie 331 kWh/kW energii oraz opłaty dystrybucyjne;
- Nr (...) z dnia 28.05.2015r. za okres rozliczeniowy 10.04.2015r.-28.05.2015r. na kwotę 97,40zł, płatną na 17.06.2015r. za zużycie 158 kWh/kW energii;
- Nr (...) z dnia 29.06.2015r. za okres rozliczeniowy 28.05.2015r.-29.06.2015r. na kwotę 71,55zł, płatną na 18.07.2015r. za zużycie 106 kWh/kW energii;
- Nr (...) z dnia 30.07.2015r. za okres rozliczeniowy 29.06.2015r.-30.07.2015r. na kwotę 108,34zł, płatną na 19.08.2015r. za zużycie 180 kWh/kW energii;
- Nr (...) z dnia 28.08.2015r. za okres rozliczeniowy 30.07.2015r.-28.08.2015r. na kwotę 102,37zł, płatną na 17.09.2015r. za zużycie 168 kWh/kW energii.

Wystawione zostały też noty odsetkowe z 8.10.2015r. na kwotę 12,40zł (odsetki naliczone do 30. Września 2015r. oraz z dnia 13 stycznia 2016r. w której naliczono odsetki od 1.10.2015 do 31.12.2015r.

3 lutego 2016r. wystawiono wezwanie przedsądowe do zapłaty w/w faktur i not, które wysłano do pozwanej i które odebrała 10 lutego 2016r.

Sąd i instancji przytaczając regulacje art. 6 k.c. i 3 k.p.c. uznał, że powódka nie wykazała zarówno faktu zawarcia umowy jak i stawek i sposobu pomiaru zużycia energii. Nawet gdyby przyjąć, iż umowa została zawarta w sposób dorozumiany, poprzez rzeczywiste dostawy energii, to skoro pozwana zakwestionowała wysokość naliczonych opłat, powód powinien wykazać, iż przedstawione w fakturach stawki rozliczeniowe obowiązywały w chwili dostarczenia pozwanej energii. Jak wynika z systemu ewidencji ludności pozwana była zameldowana pod adresem przy ul. (...) do 1 maja 2016r. i można przyjąć, iż do tego czasu przebywała pod tym adresem korzystając z energii.

Zgodnie z art. 5 ust.1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997r. prawo energetyczne dostarczanie paliw gazowych lub energii odbywa się, po uprzednim przyłączeniu do sieci, o którym mowa w art. 7, na podstawie umowy sprzedaży i umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji albo umowy sprzedaży, umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji i umowy o świadczenie usług magazynowania paliw gazowych lub umowy o świadczenie usług skraplania gazu. Zgodnie z dalszymi przepisami tej ustawy stawki obciążające odbiorcę oblicza się zgodnie ze zużyciem energii wg ustalonych taryf (art.5 ust. 2 pkt 1) i 2). W sprawie nie wiadomo, czy wysokość stawek na podstawie, których obliczono opłaty za zużycie i opłaty dystrybucyjne obowiązywała pozwaną oraz na podstawie czego wskazano zużycie energii podane w fakturach.

W apelacji powódka zaskarżyła wyrok w całości. Zarzuciła naruszenie przepisów postępowania art. 69 k.c. w zw. z art. 5 ust. 1 ustawy prawo energetyczne przez ich niezastosowanie polegające na przyjęciu, że złożenia przez pozwaną wniosku o zawarcie umowy kompleksowej dostarczania energii elektrycznej i przystąpienie przez powoda do wykonywania umowy nie jest wystarczające do zawiązania stosunku zobowiązaniowego, naruszenie art. 535 k.c. w zw. z art. 555 k.c. w zw. z art. 5 ust. 1 ustawy prawo energetyczne przez niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie że stron nie łączył stosunek zobowiązaniowy, naruszenie art. 131 § 1 k.p.c. w zw. z art. 128 § 1 k.p.c. przez niezastosowanie i niedoręczenie powodowi odpowiedzi na pozew wniesionej przez kuratora ustanowionego dla pozwanej, naruszenie

art. 233§1 k.p.c. poprzez jego błędne zastosowanie polegające na nierozważeniu zebranego materiału w sposób wszechstronny i nieuwzględnieniu dowodów przedstawionych przez powoda, a wskazujących bezspornie na okoliczność, iż pomiędzy stronami doszło do zawarcia umowy, pozwana zapoznała się ogólnymi warunkami umowy, taryfa sprzedawcy i taryfa (...) i zaakceptowała ich postanowienia, co wynika z oświadczenia zawartego we wniosku., naruszenie art. 232 k.p.c. w zw. z art. 6 k.c. przez błędne zastosowanie i art. 98 § 1 k.p.c. przez niezastosowanie. Powódka wniosła o zmianę wyroku poprzez uwzględnienie powództwa w całości i zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego wedle norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja zasługuje na uwzględnienie.

Sprawa była rozstrzygana w postępowaniu uproszczonym, czego konsekwencją była możliwość zastosowania regulacji art. 505¹³§2 k.p.c., zgodnie, z którą, jeżeli sąd drugiej instancji nie przeprowadził postępowania dowodowego, uzasadnienie wyroku winno zawierać jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa. W myśl powyższego Sąd Okręgowy zwolniony był zatem z obowiązku szczegółowego odnoszenia się do wszystkich zarzutów apelacji.

Zarzuty apelacji są uzasadnione. W niniejszej sprawie ustalono, że pozwana 4 lutego 2015r. złożyła powódce podpisany formularz wniosku o zawarcie umowy z (...) sp. z o.o. w G., w którym wskazała swój nr PESEL i dane adresowe oraz zgłosiła wolę zawarcia umowy w budynku położonym przy ul. (...) w R.. Bezsporne jest, że w okresie objętym żądaniem pozwu mieszkała pod tym adresem a powódka dostarczała jej energię elektryczną. Uznać zatem należało, że strony łączyła kompleksowa umowa dostarczania energii elektrycznej zawarta per facta concludentia, na podstawie której powódka miała dostarczać energię elektryczną natomiast pozwana zobowiązała się do terminowego regulowania należności za energię elektryczną.

Powódka za dostarczoną energię wystawiała faktury. Pozwana reprezentowana w niniejszym procesie przez kuratora kwestionowała ich wysokość, ale nie sformułowała konkretnych zarzutów jak np. błędnie zastosowanych taryf czy błędnie odczytanego zużycia energii. W ocenie Sądu odwoławczego takie zakwestionowanie bez wskazania konkretnych zarzutów nie może odnieść skutku. Nie można w ten sposób przerzucać na drugą stronę całego ciężaru dowodowego. Brak konkretnych zarzutów uniemożliwia stronie podjęcie obrony swojego stanowiska.

Art. 47 ust. 3 ustawy prawo energetyczne stanowi, że Prezes URE:

- 1) ogłasza w Biuletynie URE, na koszt przedsiębiorstwa energetycznego, zatwierdzone taryfy dla paliw gazowych i energii elektrycznej - w terminie 14 dni od dnia zatwierdzenia taryfy;
- 2) kieruje do ogłoszenia, na koszt przedsiębiorstwa energetycznego, we właściwym miejscowo wojewódzkim dzienniku urzędowym zatwierdzone taryfy dla ciepła - w terminie 7 dni od dnia zatwierdzenia taryfy.

Zgodnie zaś z art. 47 ust. 4 i 5 ustawy prawo energetyczne Przedsiębiorstwo energetyczne wprowadza taryfę do stosowania nie wcześniej niż po upływie 14 dni i nie później niż do 45 dnia od dnia jej opublikowania, z uwzględnieniem ust. 5. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem paliw gazowych wprowadza taryfę do stosowania w terminie określonym przez Prezesa URE w decyzji o zatwierdzeniu tej taryfy, nie wcześniejszym niż po upływie 14 dni od dnia jej opublikowania.

Stawki stosowane przez przedsiębiorstwo energetyczne są zatem podawane do publicznej wiadomości i wiążą strony z umowy o dostarczania energii elektrycznej. Ponadto pozwana oświadczyła w swoim wniosku o zawarcie umowy, że zapoznała się ogólnymi warunkami umowy, taryfa sprzedawcy i taryfa (...) i zaakceptowała ich postanowienia.

Mając powyższe na uwadze powództwo zasługiwało na uwzględnienie w oparciu o art. 535 k.c. w zw. z art. 555 k.c. w zw. z art. 5 ustawy prawo energetyczne.

Z uwagi na wynik postępowania pozwana winna także zwrócić Skarbowi Państwa wszystkie nieuiszczone koszty sądowe.

Mając powyższe na uwadze na mocy art. 386 § 1 k.p.c. orzeczono jak w sentencji. Orzeczenie o kosztach postępowania odwoławczego zapadło na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c.

SSO Magdalena Balion – Hajduk